

Sygn. akt VU 462/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 11 stycznia 2013 r.

znak (...), (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 462/13

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 11 stycznia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał E. M. od 01 grudnia 2012 r. prawo do emerytury i z dniem przyznania tego świadczenia wstrzymał wypłatę dotychczas wypłacanej emerytury. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął podstawę wymiaru wcześniej przyznanej emerytury, do ustalenia wysokości emerytury przyjął 29 lat i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 6 miesięcy okresów nieskładkowych i ponadto zastosował kwotę bazową obowiązującą w dacie przyznania pierwszej emerytury.

W odwołaniu od powyższych decyzji E. M. za bezpodstawne uznała wstrzymanie wypłaty emerytury i ponowne przyznanie świadczenia. Ubezpieczona wniosła o przeliczenie świadczenia z uwzględnieniem kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku. W uzasadnieniu wnioskodawczynie argumentowała, że wniosek, na podstawie którego wstrzymano wypłatę dotychczas wypłacanej emerytury i ponownie przyznano emeryturę, zmierzał do uzyskania przeliczenia emerytury, a nie przyznania nowego świadczenia. Ponadto E. M. domagała się uwzględnienia okresu jej pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 24 października 1964 r. do 15 stycznia 1968 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołania organ rentowy wskazał, że wnioskodawczynie jest uprawniona na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do przyznanej od 01 lutego 2004 r. do emerytury. Uwzględniając fakt, że okresami składkowymi w wymiarze 29 lat i 6 miesięcy oraz nieskładkowym w wymiarze 6 miesięcy ubezpieczona

wykazała cały wymagany do przyznania emerytury 30-letni okres składkowy i nieskładkowy, w świetle art. 10 wymienionej ustawy nie mógł być uwzględniony okres pracy w gospodarstwie rolnym.

Uwzględniając wniosek z dnia 20 grudnia 2012 r., w związku z osiągnięciem przez ubezpieczoną wieku 60 lat, na podstawie art. 27 wymienionej ustawy, organ rentowy przyznał jej od 01 grudnia 2012 r. prawo do emerytury i na podstawie art. 95 ust. 1 ustawy, wstrzymał wypłatę dotychczas wypłacanej emerytury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

E. M. pobierała do 30 listopada 2012 r. przyznaną od 01 lutego 2004 r. na podstawie art. 29 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emeryturę. Do ustalenia wysokości tego świadczenia organ rentowy przyjął 29 lat i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 6 miesięcy okresów nieskładkowych.

Wskazując na osiągnięcie wymaganego do „powszechnej emerytury” wieku 60 lat, E. M. złożyła w dniu 19 grudnia 2012 r. wniosek o „przeliczenie (...) świadczenia z wyborem najkorzystniejszego wariantu”.

Decyzjami z dnia 11 stycznia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał E. M. od 01 grudnia 2012 r. prawo do emerytury i z dniem przyznania tego świadczenia wstrzymał wypłatę dotychczas wypłacanej emerytury. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął podstawę wymiaru wcześniej przyznanej emerytury, do ustalenia wysokości emerytury przyjął 29 lat i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 6 miesięcy okresów nieskładkowych i ponadto zastosował kwotę bazową obowiązującą w dacie przyznania pierwszej emerytury.

W okresie po przyznaniu należnej od 01 lutego 2004 r. emerytury wnioskodawczyni nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu i ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym w wymiarze 30 miesięcy.

(niesporne)

Sąd zważył co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, które Sąd w pełni podziela.

Z niespornych ustaleń faktycznych wynika, że od 01 lutego 2004 r. E. M. pobiera przyznaną na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych emeryturę i że w okresie pobierania tego świadczenia nie podlegała ubezpieczeniu społecznemu i ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, szczególnie w wymiarze 30 miesięcy. Istotny w sprawie jest również fakt, że składając w dniu 19 grudnia 2012 r. wniosek o przeliczenie świadczenia, poza wnioskiem, wnioskodawczyni nie przedłożyła żadnych nowych dowodów.

Te istotne dla rozstrzygnięcia niesporne fakty przesądzają o tym, że żądanie przeliczenia emerytury było bezzasadne. Stosownie bowiem do art. 114 ust. 1 ustawy emerytalnej, prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Skoro zatem niesporne po uprawomocnieniu się decyzji w przedmiocie przyznania od lutego 2004 r. emerytury E. M. nie przedłożyła nowych, mających wpływ na wysokość tego świadczenia dowodów, jej roszczenie o przeliczenie świadczenia było bezpodstawne. Zasadnie natomiast, ze względu na osiągnięcie przez ubezpieczoną wieku 60 lat, bezprzedmiotowy wniosek z dnia 19 grudnia 2012 r. potraktował jako wniosek o emeryturę.

Sąd podziela podniesione w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie argumenty, trafnie wskazujące na brak podstaw do uwzględnienia przy ustalaniu przyznanej od 01 grudnia 2012 r. emerytury kwoty bazowej, obowiązującej w dacie przyznania tego świadczenia. Uwzględniając fakt, że wnioskodawczyni od 2004 r. pobierała emeryturę i składając w dniu 19 grudnia 2012 r. wniosek o „przeliczenie” nie przedłożyła żadnych, mających wpływ na wysokość świadczenia, dowodów prawidłowo stosując normę art. 21 ust. 2 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych, do obliczenia podstawy wymiaru przyznanej od 01 grudnia 2012 r. emerytury przyjął podstawę wymiaru wcześniej przyznanej emerytury. Skoro zatem podstawę wymiaru przyznanej emerytury stanowi podstawa wymiaru, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1, prawidłowo organ rentowy obliczył na podstawie art. 53 ust. 3 ustawy emerytalnej od kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru. Przepis ten ma w sprawie ustalenia wysokości emerytury zastosowanie tym bardziej, że ubezpieczona nie podlegała co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu, ani też ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 53 ust. 4).

Uzasadniona jest także odmowa uwzględnienia przy obliczaniu emerytury okresu pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym, albowiem uwzględnione przy ustalaniu prawa do emerytur okresy składkowe i nieskładkowe nie są krótsze od okresu wymaganego do przyznania tych świadczeń (art. 10 ustawy emerytalnej, którego brzmienie w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy poprawnie przytoczył).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.